M1 – Implantació de Sistemes Operatius

Unitat Didàctica 3

Administració de Software Base

Raül Sala / José Luis Antúnez – 2017/2018

Programes i processos

Descripció de processos i els estats d'aquest, així com les transicions entre els diversos estats.

Programes i processos

- Programa: seqüència d'instruccions, definides a priori, que poden ser executades per un processador.
- Procés: programa (o programes) en execució.
- Els ordinador realitzen diverses tasques alhora:
  - en un cert instant, cada CPU només pot executar una instrucció, així que fa canvis ràpids, imperceptibles, entre les diverses tasques que executa → multiprogramació.
  - això crea una falsa il·lusió de paral·lelisme: el pseudoparal·lelisme.

Requisits del sistema operatiu

- Per a gestionar correctament els processos, el sistema operatiu:
  - Ha de maximitzar la utilització del processador: màxim de processos, mínim temps.
  - Ha de tenir una política d'assignació de recursos als processos.
  - Ha de permetre la comunicació de processos.

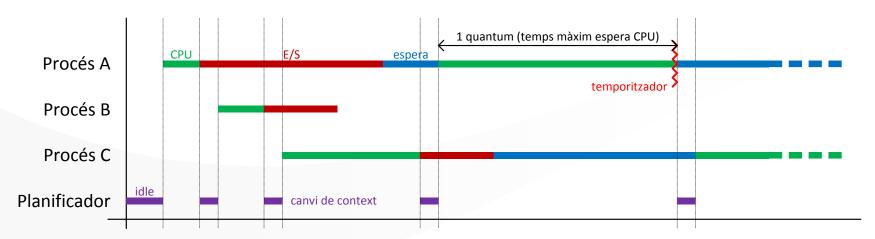

Pare de família

- Un pare de família està cuinant un pastís, del qual en té la recepta.
  - La recepta és el programa.
  - El pare és el processador.
  - Els ingredients són les dades d'entrada.
  - El procés és l'activitat de llegir la recepta, buscar els ingredients i cuinar el pastís.
- Imaginem que al seu fill li ha picat una abella i entra corrents i plorant a casa.
  - El pare deixa la recepta en el punt on s'ha quedat.
  - Busca un llibre de primers auxilis i comença a seguir les instruccions d'aquest.
  - El processador ha alternat d'un procés a un altre de més prioritat, cadascun amb un programa totalment diferent.

Planificador de processos

- La missió del processador és executar les instruccions de la màquina que resideixen a la memòria principal.
  - El processador intercala l'execució de processos per raons d'eficiència. El planificador de processos ho gestiona:
    - Aprofita que els temps d'E/S són molt més alts que els d'execució de la CPU.
    - Si un procés porta massa temps executant-se (1 quantum) salta el temporitzador per a que no monopolitzi el processador.
    - Les accions necessàries per a passar d'un procés a un altre s'anomenen canvi de context.
    - Si en un moment no hi ha res executant-se, s'executa el procés inactiu (idle).

Prioritats de processos

- No totes les tasques tenen les mateixes exigències pel que fa al temps i disponibilitat de recursos: aquesta gestió es fa mitjançant les prioritats dels processos.
- Les prioritats poden ser assignades pel propi sistema operatiu o pel propietari de la tasca.
- La prioritat d'un procés no es fixa al llarg del temps, i una de les operacions més comunes del sistema operatiu és el canvi de prioritat d'un procés.

Processos a Unix → El Process identifier (PID)

- A Unix tot procés s'identifica amb un número únic, el PID.
- L'encarregat de gestionar els processos és el kernel i disposa d'una taula de processos on cada procés es identificat pel seu PID.
  - Una aplicació no pot crear un procés directament!. Es necessari demanar al sistema operatiu que crei el procés i el gestioni. Es disposa de dos crides de sistema:
  - fork: permet que un procés crei un altre procés. Aquest nou procés es anomenat procés fill
  - exec: permet executar una aplicació externa. Substitueix el procés en execució per un altre procés.

Tipus de processos

- Procés fill: Jerarquia de processos. Creats per fork.
- Procés orfe: el pare ha finalitzat la seva execució abans que el fill.
- Procés zombie: Procés que ha acabat però que resta a l'espera d'una resposta del pare.
- Procés parat: es poden parar processos, pausa (Ctrl+z).
- Procés dimoni (servei): s'executa permanentment i en segon terme (background). No té interfícies d'usuari associades.

Jerarquia de processos Unix

Unix/Linux

- Els processos només es poden executar a partir de processos ja existents
- Els processos acabin tenint una jerarquia (relacions pare/fill).
- La crida de sistema que permet en Unix crear un nou procés és fork (forquilla). Fork crea un procés fill que és una còpia casi exacta del procés pare i que s'executa en paral·lel al procés pare

O Dos conceptes:

- Herència: El procés hereta totes les propietats del pare (de fet és una còpia casi exacta del seu pare).
- Sincronització entre processos pare i fill: Mecanismes IPC com senyals.

Procés init

El primer procés en executar-se és el nucli (kernel)

- És executat pel gestor d'arrancada
- El procés del nucli que gestiona tota la resta de processos s'anomena scheduler (planificador de processos). No el podeu visualitzar (té el PID 0)

Procés init

- És el procés pare de tota la resta de processos. PID 1
- Si un procés queda sense pare (orfe) l'init l'adoptarà.

Comanda pstree

- ⊙ Executeu: pstree -p | head
  - També hi ha l'opció: \$ ps --forest

Permet visualitzar la jerarquia de processos:

- Localitzeu l'interpret d'ordres on heu executat pstree
- Executeu: \$ sleep 10&
- Torneu a executar pstree
- Vegeu com el procés sleep és fill de bash i germà de pstree

Creació de processos

- Primer pla (foreground fg): és el mode per defecte amb el qual executem ordres a l'interpret d'ordres. Les ordres bloquejen l'execució de l'interpret
  - \$ sleep 10
- Segon pla (background bg): es pot fer amb el símbol & (o l'ordre bg)
  - \$ sleep 10 &
  - Ens proporciona el PID
  - Es per poder gestionar el procés
    - p. ex. Matar el procés amb kill

Control i monitorització de tasques

- ps: mostra la taula de processos del terminal i usuari actual
- jobs: mostra els processos que s'estan executant a l'interpret de comandes (dóna un número de tasca a cadascuna)
- top: mostra els processos ordenats per percentatge d'ús de CPU (de més a menys) i de forma continuada.
- fg: passa un procés de segon terme a primer terme (amb un número de tasca/job)
- bg: passa un procés de primer terme a segon terme (amb un número de tasca/job)

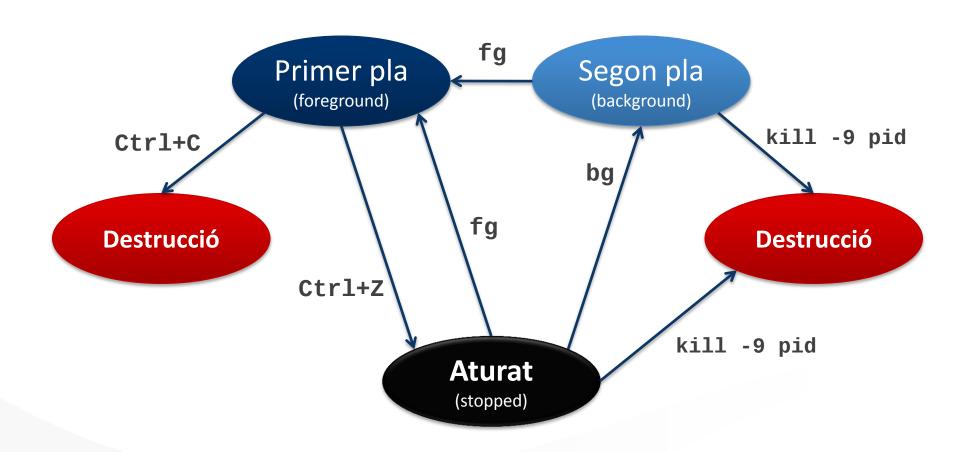
Matar processos

- 3 formes d'acabar prematurament un procés que s'està executant en primer pla:
  - Ctrl-c: Envia el senyal 2 (SIGINT). La majoria d'aplicacions estan programades per finalitzar l'execució quan reben aquesta senyal. Algunes comandes no ho fan així ho requereixen d'una doble confirmació abans de finalitzar el procés)
  - Ctrl+\: S'envia el senyal 3 (SIGQUIT). També depèn de com estigui programada l'aplicació.
  - Utilitzar kill
- L'única forma de finalitzar un procés que s'executa en segon pla és utilitzar la comanda kill.
- Només podem matar processos nostres o qualsevol procés si som root.
  - kill -9 250 (mata un procés pel seu PID)
  - kill -9 -1 (mata tots els processos)
  - killall mozilla (mata un procés a partir del seu nom)

La comanda kill

- Quan executem la comanda kill, realment no matem un procés, si no que li enviem un senyal determinat.
  - El sistema disposa de 64 senyals que s'identifiquen per un número o un nom simbòlic (SIG+Nom_del_senyal).
  - Cada procés pot adaptar tots els senyals excepte 2:
    - **SIGKILL** (9): permet finalitzar un procés de forma abrupta.
    - **SIGSTOP** (19): permet aturar l'execució d'un procés.
  - A més, hi ha altres senyals habitualment utilitzats:
    - INT (2): Interrupt. És enviada quan fem CTRL+c. Els programes poden decidir què fan en rebre aquest senyal.
    - **TERM (15)**: Terminate. Finalitza el procés de forma controlada (per exemple, demanaria guardar els canvis). És el que executa kill per defecte i el que s'envia als programes quan finalitzem el sistema.
    - ... kill -l ens mostra la taula completa de signals amb els seus noms.

Estats d'un procés Unix

Prioritats dels processos – valors nice

- Indiquen la prioritat d'un procés. Rang: -20 a 19
  - Valor més alt de prioritat és -20 (màxima prioritat)
  - Valor més baix de prioritat és 19(mínima prioritat).
  - La prioritat per defecte és 0
- Els processos amb més prioritats utilitzen més recursos. Els processos amb prioritat mínima (+19), només s'executaran quan el sistema no executa cap altra tasca.
- Els usuaris, només poden modificar els processos dels quals són propietaris en un interval de 0 a 19.
- L'usuari root, pot canviar la prioritat de qualsevol procés a qualsevol valor.

Treballar amb la prioritat dels processos

- nice: permet executar un procés amb una prioritat concreta
  - nice -n 15 gedit
- renice: permet modificar la prioritat d'un procés en execució
  - renice +15 785 (modifica la prioritat del procés amb PID=785)
  - renice +19 -u estudiant (com a superusuari, modifica la prioritat dels processos d'un usuari determinat)

"A Unix, tot són fitxers"

- El sistema de fitxers muntat a /proc mostra tota la informació respecte als processos que hi ha en execució.
  - Si us situeu al directori i feu ls veureu un seguit de fitxers i directoris.
  - Els fitxers ofereixen informació general sobre la màquina
    - cpuinfo
    - meminfo
    - version, ...
  - Cada procés està representat per un directori (amb el PID del procés)
  - Dins d'aquests directoris hi ha informació general sobre el procés:
    - La línia de comandes que l'ha creat: cmdline
    - Les variables d'entorn: environ
    - L'estat: status
- Si executeu man proc podeu veure informació sobre aquest sistema de fitxers.

Comunicació entre processos

- Els diversos processos que s'executen a la màquina es poden comunicar, els uns amb els altres, mitjançant diversos mecanismes.
- En aquesta segona part de la presentació veurem com funcionen aquests mecanismes de comunicació i algunes de les eines que més habitualment s'utilitzen en aquest àmbit.

Concatenació d'ordres

- Tenim diferents operadors per executar múltiples ordres en una mateixa línia:
  - Operador AND: només s'executa la comanda 2 si la primera comanda s'ha executat amb èxit.

```
$ mkdir directori && cd directori
```

 Operador OR: només s'executa la comanda 2 si la primera comanda no s'ha executat amb èxit.

```
$ mkdir directori1 || mkdir directori2
```

• Llistat d'ordres: per a executar diverses ordres de forma consecutiva, en una mateixa línia, les separem amb punts i comes.

```
$ mkdir directori3; mkdir directori4
```

Flux de dades

Flux de dades (stream)

- És un conjunt d'informació que es desplaça d'un origen a una destinació
- Els flux de dades són bàsics per tal de realitzar tasques complexes combinant programes senzills.
- Internament, el sistema operatiu els tracta com si fossin fitxers.

3 fluxos de dades estàndard a Linux (n'hi poden haver més)

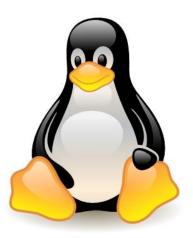
- Entrada estàndard (stdin): És el flux d'entrada de les ordres i aplicacions. Habitualment és el teclat.
- Sortida estàndard (stdout): És el flux de sortida de les ordres i aplicacions. Normalment és la terminal.
- Error Estàndard (stderr): Linux proporciona un segon tipus de flux de dades de sortida. La idea és tenir una sortida per aquelles dades amb alta prioritat, com per exemple els missatges d'error. Per defecte és la terminal.

La filosofía de Linux

Write programs that do one thing and do it well. Write programs to work together. Write programs to handle text streams, because that is a universal interface.

Doug McIlroy, creador del conductes Unix

- Programes petits amb una sola utilitat.
- Eficiència des programes.
- Les operacions complexes es realitzen combinant programes.
- Es treballa amb fluxos de dades de text.

Redireccions

• Permeten modificar els flux de dades estàndard:

- Podem modificar l'entrada o la sortida estàndard que utilitza una ordre o aplicació.
- Redireccionar la sortida d'una ordre cap a un fitxer:

```
$ echo Hola! > hola.txt
$ cat hola.txt
Hola!
```

2 tipus principals:

- Redirecció de la sortida: >
- Redirecció de l'entrada: <

Operadors de redirecció del bash

Operador	Descripció
>	Crea un nou fitxer contenint la sortida estàndard (no la d'error!) de la comanda executada. Atenció, si el fitxer existeix es sobreescrit (i es perden les dades existents)
>>	Afegeix (append) un fitxer la sortida estàndard (no la d'error!). Si el fitxer no existeix es crea. Les noves dades s'afegeixen al final del fitxer i no s'eliminen les dades existents.
2>	Crea un nou fitxer contenint la sortida d'error estàndard de la comanda executada. Atenció, si el fitxer existeix es sobreescrit (i es perden les dades existents)
2>>	Afegeix (append) a un fitxer la sortida d'error estàndard. Si el fitxer no existeix es crea. Les noves dades s'afegeixen al final del fitxer i no s'eliminen les dades existents.
&>	Crea un nou fitxer contenint la sortida estàndard i la sortida d'error estàndard de la comanda executada. Atenció, si el fitxer existeix es sobreescrit (i es perden les dades existents)
<	Envia les dades del fitxer especificat a la dreta com a entrada estàndard de la comanda de l'esquerre.
<<	Accepta un text de diverses línies com a entrada estàndard. Aquest filtre es coneix també com a heredoc (aquí document).
<>	El fitxer especificat a la dreta es tant la entrada estàndard com la sortida estàndard de la comanda de l'esquerre.

 Existeix un fitxer molt especial que serveix per a silenciar la sortida d'una comanda: /dev/null (forat negre)

Conductes (pipes)

- Els conductes són un mecanisme que permet enllaçar la sortida estàndard d'una ordre amb l'entrada estàndard d'una altra ordre.
- Permeten concatenar l'execució de diverses comandes:

```
$ comanda1 | comanda2 | comanda4
```

- La sortida de comanda1 serà l'entrada de comanda2.
- La sortida de comanda2 serà l'entrada de comanda3.
- La sortida de comanda3 serà l'entrada de comanda4.
- La sortida de comanda4 es mostrarà al terminal.

Comanda tee (T)

• Dividir la sortida estàndard:

 Per tal que sigui mostrada per pantalla i guardada en tants fitxers com s'indiquin.

Entrada estàndard

Sortida estàndard

Fitxer(s) de text

\$ ls -la | tee sortidaLs.txt

- Mostrarà el resultat de ls -la i el guardarà també al fitxer sortidals.txt.
- Per defecte tee copia la seva entrada estàndard sobre la seva sortida estàndard, i a més, sobreescriu els fitxers que indiquem com a paràmetres(elimina els continguts previs si el fitxer ja existia).

Comandes echo i sleep

 En aquest bloc farem servir la comanda echo en diverses ocasions, la qual permet escriure per la sortida estàndard.

```
$ echo "Sistemes Operatius"
```

• Una altra comanda que trobarem frequentment serà sleep, que permet adormir o aturar l'execució durant el nombre de segons que es passin com a paràmetre.

\$ sleep 10

Comandes cat, more, less, pgitac

• És l'abreviatura de concatenate: concatena fitxers.

```
$ cat colors numeros
vermell
blau
verd
1
2
3
```

S'acostuma a combinar amb paginadors:

```
    more: cat /etc/passwd /etc/shadow | more
    less: cat /etc/passwd /etc/shadow | less
    pg: cat /etc/passwd /etc/shadow | pg
```

La comanda tac permet fer el mateix, ordenant inversament.

Comandes head i tail

- Sovint només volem consultar les primeres o últimes línies d'un fitxer:
  - head: mostra les primeres 10 línies d'un fitxer. Amb el paràmetre n podem indicar quantes línies volem mostrar.
    - head /etc/passwd és equivalent a cat /etc/passwd | head
    - 1s | head -n 20
  - tail: mostra les últimes 10 línies d'un fitxer. Amb el paràmetre n podem indicar quantes línies volem mostrar.
    - ls | tail -n 5

Comanda sort

- La comanda sort disposa de moltes opcions que permeten ordenar les línies d'un fitxer d'entrada, segons el criteri que indiquem.
  - Podem ordenar alfabèticament o numèricament, ascendentment o descendentment, definir la part de la línia per ordenar (camp), determinar quin delimitador utilitzem per a separar els camps (per defecte, l'espai)...

```
$ sort /etc/passwd
$ sort -t: -k3 -n /etc/passwd
$ ls -l /etc | sort -k5 -n -r | more
```

Comandes wc, nlipr

 wc: per defecte, retorna el nombre de línies, paraules i bytes d'un fitxer. Disposem de paràmetres per a comptar només els caràcters, bytes, línies o paraules:

```
$ wc /etc/passwd
$ wc -c /etc/passwd
$ ls -l / | wc -l
```

 n1: numera les línies d'un fitxer, amb diverses opcions pel que fa a aquesta numeració.

```
$ cat quijote.txt | nl
$ nl quijote.txt
```

pr: prepara un fitxer per a la seva impressió: afegeix pàgines,
 capçaleres i peus.

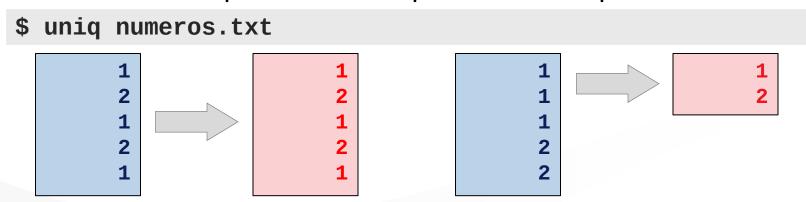
```
$ cat quijote.txt | pr
```

Comandes fmt i uniq

fmt: formata línies llargues, segons la mida (en caràcters) que se li indiqui. Per defecte limita a 75 caràcters per línia, però es pot modificar. Té en compte els espais.

```
$ fmt quijote.txt
$ ls -l | fmt -w 10
```

 uniq: compacta en una única línia totes les línies repetides i consecutives. Disposa d'altres opcions de compactació.

 Se sol combinar amb sort per tal d'aconseguir el resultat anterior.

Comanda split

- Permet dividir un fitxer en altres fitxers. Podem triar si volem fraccionar el fitxer:
  - En funció d'una mida determinada de bytes
  - En funció d'un nombre de caràcters
  - En funció d'un nombre de línies

```
$ ls -l > prova.txt
$ split -l 1 prova.txt linia
$ cat linia*
```

 La comanda split no accepta que li passem el contingut a dividir per l'entrada estàndard:

```
$ ls -l | split -l 1 linia
```

 Per això utilitzem el guió (-), que permet utilitzar l'entrada estàndard com si fos un fitxer:

```
$ ls -l | split -l 1 - linia
```

Comandes pasteijoin

 paste: permet fusionar les línies de diversos fitxers, en un de sol, línia a línia. Utilitza el tabulador com a separador.

```
$ paste lletres.txt numeros.txt

A    1
B    2
C    3
D
```

 join: permet fusionar les línies de dos fitxers, respecte un camp:

```
$ join usuaris.txt contrasenyes.txt
```

- 1 Camilo Nuevo Memola 2 Ana Conda 3 Jesús Tomas Dao
- 1 contrasenya12 contrasenya23 contrasenya3
- 1 Camilo Nuevo Memola contrasenya12 Ana Conda contrasenya23 Jesús Tomas Dao contrasenya3

Comanda cut

- Selecciona una porció de totes les línies d'un fitxer d'entrada.
  - Podem especificar la porció de la línia com a rang de caràcters (no recomanable) o com a rang de camps (coma per a camps específics, guió per a rangs).

```
$ date | cut -c11-18
$ cut -d: -f3,5 --output-delimiter=" " /etc/passwd
```

- Es poden indicar rangs oberts (fins al final / des del principi).
- Podem indicar altres paràmetres com el delimitador de sortida.
- També se li pot indicar que faci el complement del que es retalla (tot menys el que es demana a la comanda).

Comanda tr

• Fa una traducció caràcter a caràcters de l'entrada estàndard.

```
$ tr aeiou AEIOU < /etc/passwd
$ cat /etc/passwd | tr aeiou AEIOU</pre>
```

- Disposa de moltes opcions per a la traducció de caràcters:
  - Permet eliminar caràcters (en comptes de substituir).
  - Permet comprimir caràcters repetits (MOLT UTILITZAT, COMBINAT AMB CUT).
  - Permet fer conversions directes de conjunts coneguts: majúscules, minúscules, números, rangs,...
  - Si s'utilitzen caràcters especials (tabuladors, cometes,...) cal escapar-los (amb la contrabarra: \).

Comanda grep

- Mostra les línies que continguin una o diverses cadenes de caràcters a unes posicions determinades.
- La comanda grep disposa d'un seguit de metacaràcters per a especificar les cadenes de caràcters (que són diferents dels del shell).

• Exemples:

```
$ grep ro /etc/passwd contenen
$ ls -l /etc | grep ^d comencen
$ ls -l /etc | grep -c ^d compta
$ ls -l /etc | grep ^-....r-x .és qualsevol caràcter
$ grep bash$ /etc/passwd acaben
$ grep -v /bin/bash /etc/passwd no contenen
$ grep ^n[aeiou] /etc/passwd na, ne, ni, no nu
```

Bibliografia i recursos utilitzats

- Estruch, J. Esteve; Carpintero, M. Àngel (2008). Sistemes Operatius. Institut Obert de Catalunya.
- Raya, Laura; Martín, Alejandro; Rodrigo, Víctor (2003). Sistemas Informáticos Monousuario y Multiusuario.
   RA-MA.
- Tamembaum, Andrew S (1992). Sistemas Operativos Modernos. Pretence-Hall Hispanoamericana.
- Stallings, William (2001). Sistemas Operativos. Pearson Educación.
- Morancho, Enric (2006). *Unix Crides al sistema i comandes*. Edicions UPC.
- Smith, Roderich W. (2006). LPIC 1: Linux Professional Institute Certification. Sybex.
- LPIC-1. Examen 101. Objectiu 103.5 Sergi Tur Badenas http://acacha.org/mediawiki/index.php/LPI 103.5

